Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1854-06-17)

Citation: Molbech, Christian: ”BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1854-06-17)”, i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusculanums Forlag, s. 117. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000045.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Molbech, Christian, *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling,*

Kiøbenhavn, d. 17de Juni 54.

Min kiære Christian,

Jeg negter ikke, at det giør mig ondt, naar jeg tænker paa, at jeg ikke kommer over til dig i Sommer; ofte havde jeg med Velbehag tænkt paa mit Samliv der med dig under andre, nye Forhold og Omgivelser. Men mueligen kan jeg finde nogen Erstatning derfor, hvis jeg kan faae udført et andet Forsæt, som er opkommet hos mig i Anledning af det næsten opgivne Besøg i Kiel.

Jeg kunde nemlig vel have Lyst til engang i Juli Maaned, efterat jeg har besøgt Ewerløf, at giøre en lille Tour til Vordingborg, og der lægge mig ind paa Vertshuset, imedens Du var paa Iselingen. Vi kunde da hver Dag sees, enten paa det ene eller det andet Sted, og jeg har intet imod at tilbringe nogle Dage paa et simpelt, stille Vertshuus, og i en stille, halv landlig By, som Vordingborg — især da jeg vel heller ikke i Sommer kommer til Sorøe. — Tanken opkom egentlig hos mig i Aftes, da jeg fik det Indfald at gaae ud til Christianshavn, for engang at besøge Fru Hammerich. Naturligviis var hun ikke hiemme, men ude »i Skoven«. Imidlertid, og da, som det forstaaer sig, heller ikke Fru Heiberg var hiemme, vandrede jeg roligt hiem igien, hvilede mig en Times Tid hos Etatsraad Ussing, og her opdagede jeg, at jeg havde tabt et nyt Lommetørklæde, som jeg just ikke saa gierne mistede. I Morges faldt det mig ind, at jeg tydeligt kunde huske, jeg havde taget det op paa Hammerichs Trappe. Saa usandsynligt det var, at jeg skulde have tabt Tørklædet — jeg g lemmer utallige Gange, men pleier aldrig at tabe noget — skrev jeg dog en Billet til Fru Hammerich, sendte Pigen ud dermed og fik rigtig mit Tørklæde tilligemed et venligt Svar, der tillige sagde, at hun nylig havde faaet et »meget elskværdigt Brev« fra dig. — Hvad nu i øvrigt den opstaaede Tanke s. 118om en lille Udflugt til den smukke Vordingborg-Egn angaaer. saa vil jeg i det mindste ikke saa let opgive den, naar kun Tiden vil slaae til. Men deri ligger egentlig den største Vanskelighed! — Der skulde altsaa successive reises til Lund— Meulenborg—Løvenborg—Vordingborg — og egentlig sluttes med 4 Ugers uafbrudte Ophold paa Gammelgaard. Det sidste bliver vel det visseste, og jeg tænker i Grunden det meest tienlige for mit Helbred. Jeg vil i det mindste have saa- meget for Alt hvad jeg der i Aar sætter til. Dette maatte jeg dog ogsaa engang lære i mit Liv! — Hvad nu Enden omsider vil blive — om jeg beholder Gaarden eller sælger den af Nødvendighed — vil i det mindste til næste Foraar eller Sommer komme til Afgiørelse.— —

Dr. Moebius fra Leipzig, introduceret ved dit Brev, har været hos mig, spiste her hos mig allene en Dag — medens din Moder var paa Gammelgaard — og forekommer mig, som Du siger, at være en godmodig, velvillig Siæl, men ikke meget intelligent eller interessant. Imidlertid hører han jo til de faae Dano-Germaner, og disse maa man »allen Vorschub leisten«. Han kommer nok endnu mest daglig paa Bibliothekerne og har paataget sig nogle Collationer af adskillige Edda-Sange m. m. Jeg har ikke siden seet ham og har hverken Tid, eller Lyst og Stemning til at søge ham eller andre Fremmede. Min Tilværelse bliver meer og meer eremitisk. — I Theatret har jeg dog været et Par Gange i denne Tid, og især havt en stor Nydelse af 2 Gange at see den gamle Opera il Matrimonio secreto, givet paa ny efter 40—50 Aars Hvile, og udført i Hovedrollerne ganske fortræffeligt. Schram og Ferslew udmærke sig begge til den Grad, at jeg i det mindste ikke har seet eller hørt noget bedre af de kiøbenhavnske Italienere — de faa Gange jeg har været paa Hoftheatret. Ferslews Udførelse af en fornem Signore var, foruden Sangpartiet, saa nobel og fornem, som man kan see denne Rolle udført paa noget Theater. Vi have ingen Acteur, som i Skuespillet kan giøre ham det efter.

Det kommer tilpas, at Papiret er forbi; mine Kræfter ere det ogsaa. — I Dag læses i »Flyveposten« en Artikel om Paludan-Müllers nye Digte, som er meget ubillig mod »Abels Død«, og især gaaer løs paa Ahasverus. Den er iøvrigt omtrent som al Aesthetik pleier at være i »Flyveposten«. Om Politik kan jeg idag intet skrive; saameget kun: det er vist nok at vi leve i en trykket Stilling. — —

C. M.